

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego **M. Z.**
po rozpoznaniu
w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 21 lipca 2026 r.
wniosku obrońcy skazanego
o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w
Katowicach
z dnia 11 grudnia 2025 r., sygn. akt II AKa 263/25,
zmieniającego w części wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach
z dnia 10 października 2024 r., sygn. akt V K 47/20,

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć trzeba, że instytucja określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy i choć w samej treści przepisu nie wskazano przesłanek wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, to jednak przyjmuje się, iż Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w sytuacji wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji oraz ustalenia, że wykonanie kary

przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. np. postanowienia SN: z dnia 22 listopada 2021 r., I KK 156/21; z dnia 19 października 2021 r., III KK 375/21). Dlatego też przy rozpoznaniu wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia w pierwszej kolejności należy dokonać wstępnej oceny stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji przez przyzmat podniesionych w niej zarzutów.

W realiach tej sprawy nie sposób obecnie stwierdzić, że zachodzą podstawy do zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy, po zapoznaniu się z zarzutami podniesionymi w kasacji, w tym także tym kwalifikowanym przez obrońcę jako uchybienie, o którym mowa 439 § 1 pkt 2 k.p.k., a to faktu, że sąd w niniejszej sprawie był nienależycie obsadzony z uwagi na to, że orzekający w składzie sądu odwoławczego sędzia został powołany na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Katowicach w wyniku rekomendacji – Krajowej Rady Sądownictwa – ukształtowanej po nowelizacji ustawy o KRS z 2017 r., stwierdzić musi, że zgodnie z treścią uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r., BSA I - 4110-1/20 oraz uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r. I KZP 2/22, możliwość skutecznego zakwestionowania należytej obsady sądu - w przypadku sądu powszechnego - uwarunkowana jest wykazaniem, że w konkretnej sprawie wadliwość procesu powołania sędziego prowadziła do pozbawienia sędziego przymiotu niezawisłości i bezstronności w ujęciu obiektywnym, a w konsekwencji sądu orzekającego - do utraty przymiotu sądu jako sądu niezależnego i bezstronnego. Brak jest zatem podstawy do przyjęcia w sposób generalny, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (choć oczywiście powołania te są wadliwe konstytucyjnie, z uwagi na brak wniosku konstytucyjnego organu;[ówczesna tzw. KRS nie jest organem wskazanym w art. 186 Konstytucji RP, a zatem także z art. 179 Konstytucji]). Oznacza to, że udowodnienie zaistnienia nienależytej obsady sądu wymaga wykazania *in concreto*,

że sędzia powołany w takich okolicznościach nie gwarantuje minimalnego standardu bezstronności i niezawisłości. Rzecz w tym, że w tej sprawie twierdzenie skarżącego ma charakter ogólnikowy, nie zostało bowiem poparte żadnymi konkretnymi okolicznościami, które dowodziłyby braku bezstronności i niezależności sędziego orzekającego w postępowaniu odwoławczym. Powyższe prowadzi do konkluzji, że możliwość uwzględnienia wniesionej kasacji nie jest na chwilę obecną na tyle wysoka, by stanowiła wystarczającą podstawę do skorzystania z instytucji wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia. Zarzut ten, podobnie jak wskazywana przez skarżącego możliwość zaistnienia pozostałych rażących naruszeń prawa, o których mowa w kasacji, wymaga pogłębionej analizy i ostatecznej decyzji po przeprowadzenia rozprawy kasacyjnej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

[J.J.]

[a.ł]